

युद्धकाण्डं

४७७

न भीतोऽस्मि न मूढोऽस्मि नोपज्ञतोऽस्मि शत्रुणा ।
न प्रमत्तो न निःस्नेहो विस्मृता न च ते गुणाः ॥ १० ॥
मया त्वद्वितकामेन यशश्च परिरक्षता ।
स्वस्नेहेन च भक्त्या च प्रियमित्यप्रियं कृतं ॥ ११ ॥
नास्मिन्नर्थे महाराज त्वं मां प्रियद्विते रतं ।
किञ्चिद्वधुमिवानार्थं दोषतो मनुमर्हसि ॥ १२ ॥
श्रूयतां चाभिधास्यामि यन्निमित्तं मया रथः ।
नदीवेग इवाम्भोधिः संयुगाद्विनिवर्तितः ॥ १३ ॥
श्रमं तवावगच्छामि महता रणकर्मणा ।
न हि ते वीर सौमुख्यं प्रहर्षं चोपलक्षये ॥ १४ ॥
भारोद्वहनस्विन्नाश्च तथेमे रथवाजिनः ।
दीना धर्मपरिश्रान्ताः कुवर्षाभिरुता इव ॥ १५ ॥
निमित्तानि च भूयिष्ठं यानि प्रादुर्भवन्ति मे ।
न तेष्विह निमित्तेषु तर्कयामि प्रदक्षिणं ॥ १६ ॥
देशकालौ च विज्ञेयौ निमित्तानीङ्गितानि च ।
दैन्यं हर्षश्च खेदश्च रथिनश्च बलाबलं ॥ १७ ॥
स्थूलनिम्नानि भूमौ च विषमाणि समानि च ।
युद्धकालश्च विज्ञेयः परस्यान्तरदर्शिना ॥ १८ ॥
उपयानापयाने च स्थानं प्रत्यपसर्पणं ।
सर्वमेतद्रथस्थेन ज्ञेयं रथकुटुम्बिना ॥ १९ ॥